

Nowa ewangelizacja inspiracją odnowy misji ludowych

Problemem badawczym pracy jest określenie miejsca misji ludowych w dziele nowej ewangelizacji. Z tego też powodu temat niniejszej rozprawy został sformułowany jako „Nowa ewangelizacja inspiracją odnowy misji ludowych”.

W rozdziale pierwszym omówiono pojęcie nowej ewangelizacji uwzględniając liczne dokumenty Kościoła oraz nauczanie papieskie. Stwierdzono, że nowa ewangelizacja to przede wszystkim głoszenie tej samej Dobrej Nowiny, którą głosił sam Jezus Chrystus, następnie zaś Jego uczniowie. Wyróżnikiem nowej ewangelizacji są jej adresaci. Współczesne czasy domagają się od Kościoła, aby przekaz ewangeliczny był głoszony w taki sposób, aby Ewangelia docierała do każdego człowieka. Nowa ewangelizacja jest skierowana przede wszystkim do ludzi wierzących, aby pogłębili swoją wiarę i stali się uczniami – misjonarzami. Adresatami nowej ewangelizacji są również chrześcijanie, którzy utracili żywy kontakt z Chrystusem, nie uważają się za członków Kościoła oraz prowadzą życie dalekie od Ewangelii (zdechryzianizowani). Są nimi również chrześcijanie kulturowi, którzy uczestniczą w życiu religijnym od czasu do czasu i wykonują znaki chrześcijańskie, ale nie towarzyszy im osobowe przyłgnięcie do Jezusa. W końcu adresatem nowej ewangelizacji są nie tylko poszczególne osoby, lecz także współczesna kultura.

Nowa ewangelizacja sięga do nowych metod przepowiadania, aby w ten sposób dotrzeć do każdego człowieka. Nie zapomina o tym, że Orędzie Boże co do treści jest niezmiennie, Ewangelia jest zawsze jedna i ta sama. Głoszenie Ewangelii staje w obliczu licznych wyzwań współczesności. Do nich należy zaliczyć: relatywizm, sekularyzację, czy New Age. Kościół powinien umieć podjąć je, aby dotrzeć ze swoim orędziem do współczesnego człowieka. W tym celu jako środki może wykorzystać choćby mass media, które jawią się jako współczesne areopagi ewangelizacji. W szybko zmieniającym się świecie pojawiły się, jak nigdy dotąd, nowe zjawiska, na które Kościół musi odpowiedzieć poprzez swoją posługę duszpasterską. Głęboki kryzys wiary, sekularyzacja społeczeństw chrześcijańskich, utrata sensu życia budzi nowe oczekiwania względem Kościoła. Wraz z wezwaniem do nowej ewangelizacji rodzi się jednocześnie potrzeba odnowy Kościoła (autoewangelizacja). Kościół bowiem urzeczywistnia się, osiągając coraz pełniej ideał

communio. W ten sposób staje się dla współczesnego świata typem i wzorem komunii pomiędzy ludźmi i narodami. Wspólnoty kościelne mają być misyjne – stale ukierunkowane na zanoszenie Ewangelii osobom zdechristianizowanym, obojętnym, czy niewierzącym. Analiza licznych dokumentów Kościoła ukazała także pilną potrzebę ewangelizacji parafii. Wspólnota parafialna jest bowiem ważnym i niezastąpionym środowiskiem ewangelizacyjnym. To właśnie przy niej współczesne ruchy religijne oraz nowe wspólnoty mają urzeczywistnić wizję Kościoła jako *communio*, wspólnoty wspólnot. Przeprowadzona analiza zjawiska nowej ewangelizacji ukazuje także niezastąpioną rolę świeckich, którzy wezwani są do ewangelizowania swoich środowisk.

Przedmiotem rozdziału drugiego niniejszej pracy była próba opisanie fenomenu misji ludowych. Wyjaśniono zagadnienia terminologiczne misji ludowych oraz ich koncepcji. Dokonano analizy powstania i rozwoju samego pojęcia „misji” oraz „misji ludowych”. Materiał źródłowy pozwala ustalić ich historię oraz kształt. Wiele uwagi poświęcono również rodzajom misji ludowych, tak ze względu na ich charakter, jak i miejsce czy czas, w którym się odbywają. W oparciu o prace wybitnych teoretyków misji, jak i doświadczenie własne autora, szczegółowo zaprezentowane zostały takie rodzaje działalności misyjnej, jak np. misje katechetyczne, ewangelizacyjne, parafialne, odnowy parafii, czy kontynentalne. Zwieńczeniem refleksji nad zjawiskiem misji była analiza roli, jaką misje ludowe odgrywają w działalności duszpasterskiej Kościoła. Okazuje się, że misje ludowe są niezbędnym elementem duszpasterstwa zwyczajnego. Dobre ich przygotowanie i przeprowadzenie może owocować dogłębną przemianą życia parafii oraz odnowieniem i pogłębieniem doświadczenia wiary oraz zaangażowania wiernych w życie Kościoła partykularnego.

W trzecim rozdziale, kluczowym dla podjętego w niniejszej dysertacji problemu, została ukazana relacja, w jakich mogą do siebie pozostawać dzieła nowej ewangelizacji i misji ludowych. We współczesnej refleksji teologicznej podkreśla się że misje ludowe z powodzeniem winny być wzbogacane treściami nowej ewangelizacji, zaś nowa ewangelizacja może korzystać z doświadczeń misji ludowych, które przez wieki wypracowały swoje metody służące ewangelizacji zdechristianizowanych jednostek i środowisk. Ten związek ukazany został w najnowszych dokumentach Kościoła. Oprócz dokumentów Kościoła powszechnego na uwagę zasługują wskazania na temat misji ludowych, zaprezentowane w dokumencie wypracowanym przez Sekretariat Generalny Zgromadzenia Redemptorystów pt. *What is evangelization?*. Charyzmatem Zgromadzenia jest bowiem posługa misji ludowych. Papież Jan Paweł II oraz Benedykt XVI w swoich wypowiedziach

do redemptorystów zwracali uwagę na potrzebę odnowy misji, które stanowią wypróbowaną formę ich duszpasterskiej działalności, w kontekście nowej ewangelizacji.

Niniejsza praca miała za cel udzielenie odpowiedzi na pytanie: jakie jest miejsce misji ludowych w dziele nowej ewangelizacji? Badając koncepcję misji ludowych i analizując zagadnienie nowej ewangelizacji, dostrzega się, jak bardzo komplementarne są te dwie rzeczywistości, zachodząc na siebie w wielu wymiarach. Istnieje między nimi swego rodzaju sprzężenie zwrotne. Z jednej strony w idei nowej ewangelizacji dopatrzeć się można wskazania na aktualność misji ludowych oraz na konkretne kierunki ich odnowy. Z drugiej zaś odnowione misje są dla nowej ewangelizacji sprawdzonym i zaakceptowanym społecznie środkiem duszpasterskim, który służy realizacji jej celów.

Przedstawione badania stanowią pozytywne umocowanie dla stwierdzenia zawartego w tytule pracy. W świetle nauczania Kościoła i współczesnej refleksji teologiczno-pastoralnej nowa ewangelizacja jawi się jako źródło wielu inspiracji do konkretnej odnowy misji ludowych. Kierunki tej odnowy zostały przedstawione w rozdziale trzecim powyższej pracy.

Przedstawiając koncepcję misji ludowych i analizując zagadnienie nowej ewangelizacji dochodzimy do wniosku, że te dwie rzeczywistości nie tylko są do siebie podobne, ale wręcz się nakładają. W czasach nowej ewangelizacji nie podważa się znaczenia misji ludowych, co więcej, podkreśla się ich ciągłą aktualność. W ten sposób niniejsza rozprawa odpowiada na pytanie o komplementarność obu form ewangelizacji, jakimi są misje ludowe i nowa ewangelizacja. Misje ludowe stanowią cenne narzędzie realizowania nowej ewangelizacji. Rzeczywistości te mogą i powinny się wzajemnie wspomagać dla osiągnięcia wspólnego celu, jakim jest zanieśenie orędzia ewangelicznego współczesnemu człowiekowi.

Lublin 25 maja 2016 r.

o. Andrzej Młotki OSB